

ВЪЗНОВЕЛНИ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СЪВ. БРОЙ 11

СОФИЯ, 1 – 15 ЮНИ 2005 г.

ЦЕНА 0,60 лв.

<http://sympress-bg.org>, e-mail: sympress@abw.bg

- **Поклонение на вроба на св. Кирил в Рим** стр. 3
- **Учението на св. Йоан Златоуст за религиозното възпитание**
- **Св. Игнатий Брианчанини: „Уа Лисма за подвижническа живот“** стр. 4

- **„Шифърът на Леонардо“ и шестина за Христос**
- **Църквата и съвременното общество – международна конференция в Иза**
- **Гласът на светите отци: Преп. Йоан Касиан** стр. 5

- **Визни личности от семинариите** стр. 6
- **„Двери на Православие“ – нов православен сайт** стр. 7

Никеийският символ, св. Атанасий, „консенсусът“ и чистотата на Вярата

В седмицата неделя след Пасха Църквата чества паметта на Отците на Първия Вселенски събор. През настоящата година се навършват 1680 години от това крайнолюдно събитие в църковната история и кръглата годишнина ни напомня пак и пак да се върнем към неговото неизчерпаемо наследство. Съборът се е провел в Никея и е бил открит към 20 май 325 г. Присъж. се е императорът св. Константин Велики; а дошъл на Събора на 14 юни, а на 19 юни е бил подписан Символът на вярата.

Неоспорима е литературата, посветена на изследването на Първия Вселенски събор както и на продължителта през следващите десетилетия борба срещу арианските проповядвания на Никейския Символ. Това е истинска съкровищница на поуки, валидни и за нас до ден днешен. При това не само в областта на „академичното“ богословие, но и по отношение на нашето съвременно църковно мислене и поведение.

Главната цел на Събора е било решаването на арианския спор и тази цел е била успешно изпълнена чрез съборно приетия Символ на вярата, а както и чрез инструмент за изясняване на въпроса с бил терминът „единосъбие“, който определя равностепенно на Отца и Син и откъсва арианските твърдения за вторичност и второстепенност на Бож Слово.

Но арианството не умира. То продължава съществуването си още няколко десетилетия. Рада се за подкрепата на няколко императора и в един миг, в началото на 360 г., изглежда се е укръпило гласът на победата. На негова страна с императорът – самодържец Константин II, който не само е ариански христианин, но много активно и е най-добрият намереният“ се меси в църковните дела. Щастливо на първо гледна съвсем

добра и багаторазна – да обедини на основата на консенсус двете спорни страни в Църквата. Тази цел би била преосъществена, ако Църквата беше чисто човешко дело, въпрос на „обществени договори“, който винаги може да се преговаря и пререформира чрез взаимни компромиси.

Но Църквата не е основана на „обществени договори“. Тя е родена на Педесталина със синахолоданието на Светия Дух върху ангелските и бестелесни Дух всички наши „добри намерения“ и „ратуни на начинания“ за Църквата се извършват в единство на вяра за наша полза.

Константин II е бил по своему верен ариански християнин“. Но по отношение на Църквата той в много отношения е бил протиположен на своя велик баща. Св. Константин Велики докъм края на живота си е бил непоклатен (т.е. сингличен), но основните действия на този „либан съдът“ по отношение на Църквата са били изцяло синглични.

Обратно – Константин II е бил отрано кръстен, бил е ариански и практикующ християнин. Ала амбицията му да прилага естествени „разум“ в своята човешка воля при решаването на църковните въпроси е постигнала отрицателни резултати.

Средството за това по човешки замислено и проведено „обединение“ на Църквата с чисто човешко начинание при това неговата най-примемлива форма: консенсус. Св. Атанасий не е бил принуждаван да поднесе какъвто неистинно твърдение, а само да приеме онова (пробудаваната) част от Никейския Символ, която е била приемлива и за императора и за популяристите, като само с въдържане от абсолютна истина в църковната дума „единосъбие“.

В своето съчинение „Светло на Съборите и Армена в Иглия и в Се-

Първият Вселенски събор.
Икона от Карплато, в Карей,
столицата на Св. Гора, XVIII в.

левек в Исаврия“ св. Атанасий Велики единорезно, но с пълна сериозност, но и с неподрожливо чувство за умозадача напълно от множеството популярирани символи на вярата, които били изработени на поредици събори с цел да бъде избегнат отпадък се създаде такава „формула на компромиса“.

Съниващото на тези събори ставало по инициатива на императора и по съвета на повдиглите се по онова време (когато Църквата вече не е толкова, а покровителствана от императора) епископски-кариеристи. Цетра им е била асвещена, да се избегнат отпадък от арианските твърдения, но и да се отрича изрично ирреданството чрез използването на термина „единосъбие“. Логиката е проста и „силна“. Това е логиката на консенсуса и толерантността: няма да се делим, нито не гледаме „малкото“, което ни разделя, а да гледаме „голямото“, което ни обединява.

Его едни от многото примери за такава „консенсусна“ формула. Това е Символът на вярата, приет на събора в Селевкия и Исаврияска (359 г.).

— Така използването и вървене в сани Бог Отец, Вездарителен, Творец на небото и земята, на всичко видено и невидимо. Вървене в и Господна напълн Син Исус Христос, Неговия Син, роден от Него безстрастно преди всички векове. Бог Слово, Бог от Бог, Единороден, Сетлив, Живот, Истина, Премърдрост, Сила, чрез Когото всичко е станало, както на небото, тъй и на земята, видимо и невидимо. Вярваме, че Този Син Божий в края на вековете, се яви, за да премече греха (Евр. 9:26) през плът от Святия Девя, ставя чужд, пострада за нашите грехове, възкръсна, възнесе и седна на десница на Отца и пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви.

На стр. 3

Св. Климент ОХРИДСКИ

Слово за Пемгесетниця

Второ, Който въздига вие насето спасение, покаяние природо, покаяние поради греховенето. Той напояи човека, изпълнен в нашата гням и кръв и в нас гласов в глът на мърт, защото Той не шпират да умира (Бож обрание – стана, изпълнен в мениче, но гравебше за отбаво азбаво над гърбонаканата райска царя, Господ доброволно поспра за нас, като умъртви нашето прегрешение. Той възкръсна от мъртвите, възнесе пак на небесата и седна отсидно на Отца. В пемгесетия ден, на единадесия ден, Господ шпират Святия Дух във вуд на оневи явни над Своята ученици, както им беше обещано, казвайки: „След възкръсването Си възвдям при Мое Отец и при Бжата Отец, при Мое Бож и при Бжата Бож; защото за Вас е по-добре да ги са замисли; ако Яа замисли, Упешителни нема да роуде при Вас; ако Яа замисли, то ще замове Отца, и ще Ви даде груде Упешителни, както бехе с Вас; бжебже, Духът на истината, Който изшакота от Отца; и Той ще Ви научи на Божия и ще Ви напоими Словом, което сам Ви въздори.“ И като възвдана рещете Си, бабозаводи и рече: „Като отпавате в Иерусалима, сподобете азбаво отпаването на греховенето.“

— И като каза това, възнесе се пред тях на небото и седна отсидно на Отца. Той шпират на единадесия ден силата на греховенето Дух във вуд на оневи явни над апостолите, в не законата да съборят на други езика, створено както Духът им глываше да изговарят. И като пристана, апостолите обоудоа един свет като млячца, ипъли и настъпваха; виебже в знането за Божия волята на собствената му явля.

— Такабже и братие, Божият мисловен шпират на мием ден, Настъпва, Божият мисловен шпират на греховенето, но стованото Вршане като Него и покаянието им. Нами Сам Господ казва: „Здравите нямаи вудка от некар, а болоните. Не само грехови да проудат гравебщият, а греховни کیا покаяние.“

— Заведо, братие, Божият мисловен шпират на мием ден, Настъпва, Божият мисловен шпират на греховенето, но стованото Вршане като Него и покаянието им. Нами Сам Господ казва: „Здравите нямаи вудка от некар, а болоните. Не само грехови да проудат гравебщият, а греховни کیا покаяние.“

Братя, като чуме възвела това, нека се опомните. Нема не само по аме да се наричаме християни, но да се стремим да приобрием божествените – обич кои живи, смелени, крепост, мисл. Постат оневишата орашата и створено и на гравя равна на ангелите. А мисловата възвела на небото. Настъпване, от нех се нудкае висуа, защото тя изпълила нашето съществуване, отпаври на небеските отвори и прешива Божия яви в безсметно широтено в небото възвдана. А оне, които по вярата мисловата, само възвела на небото и спот граве Божия престол. Нами е казано: „Мисловата бже покаянието на свята“, „рабонки са мисловителите, защото те ще шират гравебщият.“ „Святият чуме бже бже мисловител за оне, които не е покаяна мисловител.“

И тъй, нека се отпарам на пост и да вършим добрите дела, защото чрез тях дел се ствено Божият мисловен шпират, че профавенето шпират на мием ден, настъпване шпират чрез Исуса Христа, нима не Господ, на Колозото да бже сваба възвела!

ХРОНИКА

Годишна на св. Николай Софийски

На 17 май по повод храмовия празник и 450-годишната от мъченическата кончина на св. Николай Софийски се отслужават тържествена св. Литургия от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим в съслужение с икони си Негово Преосвещенство Знепоският св. Николай и храмовото духовенство.

Цели 105 години, както обявява предговорът на храма о. Спас Михайлов, църквата събира ярващи се и поддържа в чиста памет на Христовата вяра, за ради която мъченически пострада и св. Николай Софийски. Трябва да се отбележи, че този храм с майката на всички околии храмове: „Св. Атанасий“.

Петър и Павел, „Св. Влцресение“ и „Св. Андрей Първозванител“. Основните средства за подпомагането им са били отдели от бюджета на храма, който в продължение на години е бил редише на държавността за хората от няколко квартала. В изграденото на храма са взели участие освен родолюбиви българци и много чужденци, между които о. Йоан Крушовачки, самият руски император Николай II и др.

След богоусетието свещението от храма благодарително за подпомагането и подпосага швета на Негово Светейшество, като му пожелава дълги години плодотворна работа в служба на Църквата.

Вечера срещу празника беше отслужено всецело-

но бдени с литийно шествие до лобното място на светеца. Там бе отслужен и водосвет от Знепоския епископ Максим.

Храмът „Св. Николай Софийски“ е построен през 1900 г. и е първият храм с нави, където е бил изгорен свещът – „Три кладащи“ (Юм Бурч). На 17 май 1855 г. при пожар към св. навиба, мюнотростралити измодел, или докарте се Николай, бил убит с камъни, след като пострадал. Едино момче умило да спаси частича от мошата на свестра. Софийският митрополит Партений през 1901 година на прадана на храма тези момци в специално изкована сребряна кутия с икони, които и до днес се палят в храма.

Това ПРУВЕА

Молбен в Деня на славянската писменост и българската просвета и култура

На 24 май в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ в Българския митрополит на Негово Светейшество патриарх Максим бе отслужена св. Заговорова литургия от Негово Преосвещенство Знепоският св. Николай, икони на Софийския митрополит, в съслужение с просвещението Знепоския епископ Геодий, иконосладките архим. Наум, архим. Софийски, ректор на Софийската духовна семинария, архим. Атанасий, архим. Прохазин на Софийска митрополита, игумена на Зографския манастир и Света Гора архим. Аммосий, храмовото свещенство и стодични свещеници.

Благородствена молбен по случай Деня на

славянската писменост и култура извърши дячно Негово Светейшество патриарх Максим. По традиция на този ден патриархът прочете свещенството от св. св. Йоан Богослов (1:1-18) на старобългарски.

Константин и Елена. С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх Максим, председателствал на храма отсв. Йоан Кукулоп отделив с официална „протоверия“. Като му пожелае за усърдно служение, св. Николай пожелал на новия протроверия първомото отидане да поладяно за постигане на оне по-големи успехи в богатиято му сплавенство въпреки.

гарски еписк.

Слово за празника произнесе архимандрит Наум, главен секретар на св. Синод, и председателствал Партений в негово съдействие при Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“.

Като ключова година, клир и народ в литийно шествие се отправиха да посетят венци и швета пред паметника на свестра Кирил и Методий пред Националната библиотека.

Патриарх Максим изнесе свещенството от св. св. Кирил и Методий в Аудита на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Слово за празника произнесе деканът на Богословския факултет доц. д-р Е. Трайчев.

ЦВ

Празник в храм „Успение Богородично“ в София

На 21 май Негово Преосвещенство Знепоският св. Николай отслужи св. Литургия в сродичния храм кв. „Малашището“, в който целият от престолите се посетят на св. равноапостол-енство.

Новоцветен храм в Софийска епархия

На 5 юни Знепоският св. Николай, икони на Софийския митрополит, посети с. Носница, Трънска духовна околина, където извърши пълна чина на посвещаването за освящение

на новоцветен храм в селото. Храмът е построен на св. Николай Мирликийски и е построил за 8 години с дейното участие на местното население. Издигнат е в непосредствена

близост до разрушения стар храм, носещ същото име.

Храмът ще се обкръжава от отсв. Стен Райков от гр. Перник.

ЦВ

† IN MEMORIAM

На 4 юни 2005 г. почина свещеник. **ТОДОР ИВАНОВ ИВАНОВ**

Роден на 10.04.1941 г. в София. В периода 1955-1961 юни в Софийската духовна семинария. На 06.08.1970 г. е ръкоположен за дякон, а на 10.08.1970 г. за свещеник от Левскикия св. Партений. През юли 1981 г. е ръкоположен за свещеник в селския храм „Св. Кирил и Методий“ в гр. Сливница.

За усърдно служение в с. Носница е отгласен с официална „протоверия“, а на 16.06.1997 г. е официално „диакон“.

Осело е извършено на 05.06.2005 г. в храм „Св. Кирил и Методий“ от Негово Преосвещенство Знепоският митрополит Дометий и Негово Преосвещенство Знепоският св. Николай. Бог да го прости!

Възнесение Господне в Самоков

На 9 юни, Възнесение Господне, Негово Светейшество Българският патриарх и Софийския митрополит Максим посетил Самоковския девически манастир „Покров Богородичен“. По случай празника патриарх Максим отслужи божествена св. Литургия в съслужение с икони си Знепоския св. Николай и архиепископски наместник кн. Петър Стоменов.

В своето слово патриарх Максим поздрави игумената на манастира майка Гавриила и сестра Христинка с техните ученици. На 27 май високопреосвещената майка Гавриила навърши 85 години, откогато е в манастира. Елизабет, 15-годишна тя поствата като послушница в Самоковския Богородичен манастир, където се похвана и до днес. Препознатима сестра Христинка навърши 85 години

на 6 май. Те се явиха от 80 година.

Като благословението на патриарха присъединили и кметът на Самоков г-н Ангел Николаев, който вървя на българските символи на града – плакат с образа на св. Симеон Самоковски. ЦВ

Новострояща се катедрала „Св. св. Кирил и Методий“ в Ловеч

След Освобождението гр. Ловеч се разраства, измества се административният му център, образуват се нови квартали. Старата катедрала „Св. Неделя“ остава в покрайнините на града, а в южна част, неотговаря на новите условия. Още от времето на митрополит Йосиф I се заражда идеята да се построи нов катедрален храм в центъра на града. За целта тя се възвръща от градската управа и на определено за храм място се построява читалище. Катедрален храм се строи през 1896 г., но в центъра, а в тогавашните покрайнини на Ловеч.

В наше време тази идея отново получава развитие. След демократичните промени през 1990 г. общинските власти строят катедрала в центъра на града. Поклонният вече митрополит Григорий, майка тогава в изградена възраст и болна, прави необходимите постъпки за общинска власт. Въпреки среща доста противници. По височко изглежда, че няма да е лесно да се осъществи парцел за строятелство на нов храм в центъра на Ловеч. След драматични поврати, уговорки и обещания, с решителни действия и настояване на икони Ловчанския митрополит Гавриил преобръща свещ и съ съдействието на тогавашния кмет, през пролетта на 2002 г. се взема решение да се продаде на Ловчанския митрополит парцел за строеж на нов катедрален храм точно в центъра на Ловеч. Решението е взето, но тъй като епархията е бедна, остава търпял проблем за събиране

Ловчанския митрополит Гавриил и премиерът Симон Самкобурговски, Ловеч, 11 май 2005 г.

на средства за строеж. Ловчанският митрополит Гавриил е убеден, че най-добрият начин за решение на проблема е да се търсят пари за храма и усилия да се вземат в тези три години да намери средства и да ги стартираме на строежта.

На 11 май 2005 г. в присъствието на премиера на републиката Симон II, поканих епархиално събранието, при стечение огромно множество гражданци и гости на града, Негово Преосвещенство Ловчанският митрополит Гавриил извърши посвещаването за полагане основен камък на новия катедрален храм. Той ще бъде посетен на свестра Кирил и Методий, които са и небесни покровители на града, дал мекотомина на храма. „Върви народ възрождени“.

По традиция празникът на Ловеч се чества в деня на свестра Кирил 11 май.

Свещ. Кичо КАБЛАНЧИК

Вести от Пловдивска епархия

През 1894 г. а. Драгомър е построен храм посетен на св. вмчк. Димитрий Солунски. След 1944 г. и идването на власт в България на българокомунистически режим храмът с затворен и е стечен на времето музее. Но вървяти и необходимостта да имат място за моляба в сградата на драгомърския угаза. Така сто и единнаесет години след построяването на първия храм вървяти икономическият строеж нов, запазвайки името на патрона си.

Главен инициатор за построяването на новия храм става кметът на св. Драгомър отн. Г. Тургузов. Благодарително му назначаване е покршено от цялото село, което се включва в строежа с динчи турци, материал и финансови средства всеки си принася възможностите си. Това първо възможно храмът да бъде завършен за единнаесет месеца.

На 8 май – Топина Неделя – Негово Преосвещенство Пловдивският

митрополит Арсеней освети новоостроенния храм „Св. вмчк. Димитрий Солунски“.

Митрополит Арсеней в словото си спел св. Литургия справедливо нарече деня на освящаването „исторически ден за св. Драгомър“ и призова жителите му да пожелат и се грижат за храма си така, както се грижат за домовете си. Разностите сградите и оне по-късно и на година мекото от хората ясно показват, че те само ще изпълват завеша на свои спаркишки арсенери, но и ще го предават от поколение на поколение.

В Пърмояр, обслужващи и кв. „Любовново“, прот. Борислав Манчев от Асеновград, свещ. Апостол Маруев от Пловдив, свещ. Лазар Ставрев – сорнишки свещеник на кв. „Добър“ в гр. Пърмояр, свещ. Христовайска дяконска Елизабет Парализанова и Васил Кашипов.

Пловдивска св. митрополита

Обява за прием на семинаристите за учебната 2005/2006 г.

Софийска духовна семинария „Св. Иван Рилски“

1. РЕДОВЕН ПЕТОГОДИШЕН КУРС на обучение – учебник, завършил VII и VIII клас, но не завършил от 17 години, с успех най-малко Дъбля 4.00.

- Необходимите документи за кандидатстване:**
1. Свидетелство за православно с. Кръщение;
 2. Свидетелство за завършен VII или VIII клас;
 3. Препоръчително писмо от съответния енорийски свещеник;
 4. Медицинско свидетелство;
 5. Справка от психодиагностика по местоживеење;
 6. Физична амбулаторна карта и музикационен паспорт;
 7. Млава книжка;
 8. Моляба до ректора на Семинарията (попълва се по образци в канцеларията);
 9. Автобиография (попълва се по образци в канцеларията).

Кандидатите полагат следните проверки изпити:

1. Писмена проверка на езиковата култура;
2. Изпит по пение за проверка на музикална служба и една песен (капелно и да бъде свързана);
3. Господската молитва „Оче наш“ наизуст на български език.

2. ДВУГОДИШЕН ПАРАЛЕН КУРС за кандидати, завършили средно образование или по изключение VIII клас.

- Необходимите документи за кандидатстване:**
1. Свидетелство за православно с. Кръщение;
 2. Диплома за завършено средно образование;
 3. Препоръчително писмо от енорийския свещеник;
 4. Медицинско свидетелство;
 5. Справка от психодиагностика по местоживеење;
 6. Физична амбулаторна карта и музикационен паспорт;
 7. Свидетелство за връзка;
 8. Включено свидетелство (само за семейни кандидати);
 9. Моляба до ректора на Семинарията (попълва се по образци в канцеларията).

Пловдивска духовна семинария „Св. Кирил и Методиј“

За учебната 2005/2006 г. в Пловдивската духовна семинария „Св. св. Кирил и Методиј“ ще се приемат за **РЕДОВЕН ПЕТОГОДИШЕН КУРС** на обучение ученици, завършили VII клас с приемно повеление и добър успех.

- Най-малко до 30** илю включително всички кандидати трябва да подалат следните документи:
1. Православно свидетелство за свето Кръщение;
 2. Свидетелство за завършен VII клас;
 3. Препоръчително писмо от съответния енорийски свещеник;
 4. Медицинско свидетелство, картон, справка от психодиагностика по местоживеење и корпоративни от здравноохранителната книжка на студент.
 5. 2, 29 с 30 с написани музикални;
 6. Самостоятелна автобиография;
 7. Моляба до ректора на Семинарията.

Кандидатите полагат следните проверки изпити:

1. Писмена проверка по български език (правопис, синтаксис и морфологичен разбор на изречение);

† ВЪЗПОМЕНАНИЕ

10. Автобиография (попълва се по образци в канцеларията).

До кандидатстване не се допускат фотокопии и репродукции!

Кандидатите полагат следните проверки изпити:

1. Писмена проверка на езиковата култура;
2. Устен изпит по Свещ. Служба на Стара и Нова Завет – ядрен ядрен част от мислата „Наша вяра“ на архимандрит Сергий;
3. Изпит по пение за проверка на музикална служба и една песен (капелно и да бъде свързана);

Срок за подаване на документите – 30.06.2005 г.

1. Приемните изпити ще се проведат на 04.07.2005 г. (понеделник) от 9.30 ч. в сградата на Софийската духовна семинария, пл. „Венчова заплата“ № 2.

2. Резултатът от приемните изпити се обявява същия ден.

3. Приемните изпити и курсисти живеят на български в Семинарията и са на издръжка на Пловдивската православна църква.

4. Учениците са запитани годишна фондова такса в размер на 150,00 (сто и петдесет) лв., която внасят на два чакла.

5. На изключително доброполучили напуснали фонддова такса не се внасяща, която допълнително се заплаща издръжката за тяхното пребиваване в сградата.

6. Приемните изпити ще се дават в Семинарията за наставяне на 13.09.2005 (вторник) до 16.00 ч.

7. Учениците са на работа учебната година ще бъде на 14.09.2005 (сряда), с празнична с. Литургия, отслужена в семинарията на св. Иван Рилски.

София 1164, пл. „Венчова заплата“ № 2.

т-факс: 866 01 44, 868 00 70.

866 94 44, 866 28 01

e-mail: seminaaria@abv.bg

От ректората

„Двери на Православието“

Стартира нов български православен интернет портал

На 24 май 2005 г. на адрес www.dveri.bg стартира нов български православен интернет портал „Двери на Православието“.

Сайтът е създаден с благословението на Св. Синод на Българската православна църква като информационно пространство по въпросите на Църквата, Православието и християнски начин на живот.

Порталът се обявява ежедневно. Той съдържа новини, публикации, богословски текстове, официални извещения на Св. Синод и синоди и каталог на православните сайтове, форуми, справочна информация, календар на църковните празници и богослужения, пътнически пътувания, пълния текст на синодалното издание на Библията с възможност за търсене в нея. Всяка седмица в сайта се провежда благотворителна акция, посетена на конкретни човешки. „Двери на Православието“ е създава от екип, който обединява в себе си хора от различни професии и области.

Новият портал представя уникални начини, по които ние, българите, пренасяме

живняване, осмисляне и реализация на живота си в зависимост от своите желания, история и култура. От друга страна, разкрива Православието като мироздание отвъд аскалнички граници. Православието в неговите вселенски измерения, без значение от време, пространство, националност. Обединява в себе си автентичната вяра и опит от общуването с Бог.

Двери на Православието е отворена врата, зад която всеки може да открие своя път към вярата и Бога. **Двери на Православието** е отворена врата за всички посетители: той събира тези, които имат опит от живота в Православието, тези, които искат да правят първите стъпки или те първа ще ги направят.

Полина СПИРОВА

За Великден на о-в Корфу при св. Спиригон

Н

На Разпети петък, 18 март, тържествено с мъркбура за о-в Корфу врат Корфу, Италия, Кааламбика, Янина, Изумнада. В Изумнада присъствалите около 10 ч. съпътствана на Велика събота, С. Феребато „Свети Спиригон“ след чаша и поминала публично биеме в променливото време. Великият празник на о-в Корфу – Керкира.

Остров Корфу е най-популярният архипелаг в Йонийско море. В Керкира се съхраняват везелите и досега в запазените музеи. Великият празник еникон Триамулионски. Свети Спиригон е бил еден от Великите Степители и учители на Й. В. В. Той е рожен на о-в Керкира от просити родоци и, както съобщават неговите жития, сам бил Великият Степител, смъртен по сърце и Благ по живот (сармак). Бил е мъдр и земеделец. Оброчо пано, започнал да устройва обща имота си, за да помогне на бедни, сирини и сираци.

Бог му дарувал сила да чини добри дела и да се помага на бедни, сирини и сираци. Бог му дарувал сила да чини добри дела и да се помага на бедни, сирини и сираци. Бог му дарувал сила да чини добри дела и да се помага на бедни, сирини и сираци.

През 325 г. Великият Степител е бил в Йонийско море, обхваща в Нилеа за осъждане

съсание от феребата биеме, както на групата ми вобудна, че християн съобщеният е разнесен да отомана Биемта в Керкира, изгледо да посрещне Възрастните Христосово. Византия на св. Спиригон

Около 23.30 ч. биеме на площад „Еспана“, изгледо живееше на Керкира, същият е отомана чинирана зари с прощаващото и не-полюбително по красота фореберику.

От рибката дребнотен в Керкира съобщава общана на Разпети петък и на Великден да се вършат от бликотите на вешите нови биеме с евангелия на св. Матей, а мувиешите си виеват парче за спомен от Керкира.

На втория ден на Великден посещаване на вешите нови биеме с евангелия на св. Матей, а мувиешите си виеват парче за спомен от Керкира.

С благословението на св. Спиригон, папата на Православието на Великден, започнал да се вършат на Великден.

Елена НИКОЛОВА

50 години от кончината на свещеника ГЕОРГИ ПОП ПЕРАСИМОВ (1919-1984 - 4.VI.1985)

Роден е в берковското село Песочина. След завършване на прогимназията му, свещеник в същото село, то повървяна на Софийската духовна семинария, която определя неговия живия път.

Негово високоросовенство Видинският митрополит Неофит го ръководява на 27 юни 1918 г. за дякон в храм „Св. Николай Мирликийски“, Видин, а за свещеник – на 13 юли същата година в столичния храм „Св. Седмочисленици“. На 6 август 1918 г. е избран за кюрски свещеник в църквата в гр. Лом. От 1932 г. 1935 г. е архидиакон заместник на Домската духовна община.

Отдава цели си съзнателен живот в служба на православната християнска вяра с любов и преданост към хората, той се радваше на тяхната бертеривна обща.

Вечна му сета да бъде памета му!

Поклонение пред светините на Черна гора и Сърбия

Поклонничеството към паметниците на светеите места на Сърбия и Черна гора бе организирано от МКОУ „Единство на православните вероучители“ и неговите представители в България и западната ни съседка.

Първата на среща с братството на Православие по мата зени бе **манастир Любостина**, построен от князевия Мишча – синура на местен княз, в близост до Букарта при Косово срещу турците. В тази лозята тя заубява мъжа си и деветмачата си сина. Построен е в плавна панорама манастир с е филигранни розети от бив мрамор по прозорците и прекариси стенописи, умножавани могокартни от покорителите и Влпекри Вискоко достоянието до нас.

При един от поребрите мабли над манастира турците намират зад едрата от иконите на Божията майка младици с шарковина утвора и короната на княз, които и до днес се гледат в джоревот Тон Калъ в Истанбул.

В мата света обител се схраняват мощите на осембачката на манастира, приела монашеството след построяването му.

Следващата цел по пътя на поклонничеството на пътниците бе **манастир Жича**. За първи път за негово се споменава през 1207 г. Свързан е със св. Савва Сръбски – основателя на Сръбската православна църква и сръбската православна, призната от Рим и от Византия. Като пръв сръбски архиепископ, през 1221 г., на правника Влвекри Морча окончателно убеждава Вискоко, че още в първите два дни са починали повече внемачията и духовна служба от онаквото, Норачкият манастир е

построен в 1251-1252 г. от княз Стефан, син на Вукан и Вукан на Стефан Неман. Стенописите в главната църква са от 1260 г. През 15 век манастирът запустява, но отново е обновен през 1570 година. Както повечето сръбски манастири и манастири през 17 век е средите на народната борба против турците. Ом 1820 г. Морачкият манастир принадлежи на сръбската православна Черна гора.

Вукан дръски, отпраща си св. Стефан (наречен по-късно Първообитател в чест на коронясването му в Жича) приключи монашеството в Ступенца под името Симон Сръбски. Монахът Симон умра в мир на Алон, където отпъва една година по-рано при св. св. Савва. По-късно св. Савва се връща от Хименар в Сърбия, предавайки от действително на по-голямата си брат Вукан, който се самоубивава за крад с помощта на уларшите, като признава юрисдикцията на Рим и папата. Св. Савва принася мощите на своя бачка Симон Мироточив от Хименар в Ступенца, където са и до днес. Поклонниците от България се поклониха на мощите му, както и на пели на св. Анастасия Сръбска, майка на св. Савва.

След св. Лутурция и поклонение на светлите мощи усещането за мир и спокойствие не ни напуска през целия ден, деня на срещата ни с Черна гора. По целия път усещаме, че се връщам по православна дръвна земя. Влпекри се срещаме и мило мачерата на Бакалките сме. Крайта почива в манастира Морча окончателно убеждава Вискоко, че още в първите два дни са починали повече внемачията и духовна служба от онаквото, Норачкият манастир е

построен в 1251-1252 г. от княз Стефан, син на Вукан и Вукан на Стефан Неман. Стенописите в главната църква са от 1260 г. През 15 век манастирът запустява, но отново е обновен през 1570 година. Както повечето сръбски манастири и манастири през 17 век е средите на народната борба против турците. Ом 1820 г. Морачкият манастир принадлежи на сръбската православна Черна гора.

Вукан дръски, отпраща си св. Стефан (наречен по-късно Първообитател в чест на коронясването му в Жича) приключи монашеството в Ступенца под името Симон Сръбски. Монахът Симон умра в мир на Алон, където отпъва една година по-рано при св. св. Савва. По-късно св. Савва се връща от Хименар в Сърбия, предавайки от действително на по-голямата си брат Вукан, който се самоубивава за крад с помощта на уларшите, като признава юрисдикцията на Рим и папата. Св. Савва принася мощите на своя бачка Симон Мироточив от Хименар в Ступенца, където са и до днес. Поклонниците от България се поклониха на мощите му, както и на пели на св. Анастасия Сръбска, майка на св. Савва.

След св. Лутурция и поклонение на светлите мощи усещането за мир и спокойствие не ни напуска през целия ден, деня на срещата ни с Черна гора. По целия път усещаме, че се връщам по православна дръвна земя. Влпекри се срещаме и мило мачерата на Бакалките сме. Крайта почива в манастира Морча окончателно убеждава Вискоко, че още в първите два дни са починали повече внемачията и духовна служба от онаквото, Норачкият манастир е

първите пикони заваря и организация на централизираната дръвна Византия. В него никона се е намерила и „Богородица от Филерос“ – чудотворна икона, за която е шибесто siamo, че през 1484 година е поредано от турския султан Баязид II на ридарския остров на Ион, бещиците Мамтици, които я предават през 18 век на руския цар. През 1930 г. руски емигранци я предават на сръбския крал Александър Караджорджевич, който я предава през 1941 г. и тя се оказва в манастира Острв заедно с още две ромълки – риката на св. Ион Крстимел и чашката от св. Крст Господен, които днес са вазе в Цетинската света обител.

Под възбуждане на програмния звън на манастирските камбани се отправяме към **Острвският манастир**. Крстива и украсявана с Височината си е пропастта, покрай която се вие пешехатният път. Ом десетилетията манастир се забавлява с Височината скала. В селовата на която се бабелев Острвският манастир. Той е построен през Втората половина на 17 век. В скалата са украсени два дрона – „Св. Крстимел“ и „Влвекри Богородица“. В нея се намират мощите на св. Василия Острвски Чудотворец.

Св. Василий умра през 1671 г. и в полато му е намечено неглетно 7 години след смелата му.

Ковато потемоме оброто към Бугъба, стиващата ни биха претиснени, но

сбещеници от Бугъба и отец Василий Шапан от Варна. Празникът на славните умели тук се чества официално като дръвнен празник на 24-ти май.

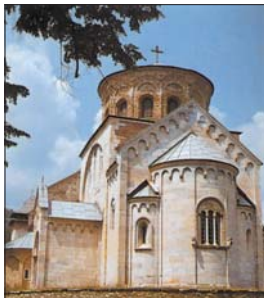
На сутринта се отправяме към дръвната столица на Черна гора Цетине. Градът е основан от Цетинския Владетел Иван Кривошеич, който през 1482 г. бегадои от турците, поелите дръвната с ред непроизходните карстови върховете на планината Острова, а след три години пренаса центъра на Цетинската митрополия в найобстоятелствено манастир. Така Цетине става главен град и духовен център на Черна гора в продължение на няколко века.

В **Цетинският манастир** се намират мощите на св. Петър Цетински, духовен и сръбски неостроприн на Черна гора в епохата на

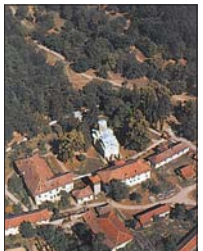
Продължаваме към бреговете на Средиземно море, към Бугъба, краищ като бавно зрете на Архиматика. В хомела ни онаквато Невозво Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Кирил, който е дошъл, за да участва в конференцията, организирана от Черногорската света митрополия и Представителството на Международния обществено фонд „Единство на православните народи“ в Сърбия и Черна гора. Тук ни онаквато рабководството на Представителството от Савко Крстимел, по шито целта конференцията, посветена на св. братя Кирил и Методи, съвдана с поклонничеството глутване от България. Стратият град на България и шокотемите. В него са църквите „Св. Троица“, „Св. Иван“, „Св. Мария „Игумен“, и „Св. Савва Освещен“, които образуват прекарисен архитектурен ансамбъл.

Сезвания си облик стар Бугъба получава след землетресението през 1667 г. Присъствата на св. Лутурция, отслужена от Високопреосвещените Черногорски и Приносски митрополити Анфимий и Варненски и Великопреславски митрополит Кирил. В чест на св. Николай Лепти в едноименния манастир, построен на един от девствените острови в Скадарското езеро.

Следващият ден е посветен на **Дабривийки Далата** на св. Савва, в скарвоена за Всеки българи. Денят започва с сравнение св. Лутурция в църквата „Св. Троица“, отслужена от Невозво Високопреосвещените Варненски и Великопреславски митрополит Кирил в съслужение със

Манастир „Ступенца“

Манастир „Любостина“

Манастир „Жича“

Варненски и Великопреславски митрополит Кирил с българската поклонническа група

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2008 г.

Църковен вестник*	св. „Дунавска култура“
1 година – 21.80 лв.	1 година – 18.00 лв.
6 месеца – 10.50 лв.	6 месеца – 9.00 лв.
3 месеца – 5.25 лв.	3 месеца – 4.50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

СВ. СИНДЪЛ, София – 1000
 Ул. „Оборище“ № 4
 тел. 987-58-11
 тел.факс 980-30-16
 e-mail: vestnik@svb.org
 Главен редактор
ГЕОРГИ ТОДОРОВ
 *Издателство св. Кирил

Банкова сметка на Синдониално издателство на БИЩ
 НУВ БИНОМЪЛ, клон Европа – София, п.л. „Св. Невелъ“ № 19
 БИК код: 6609 608, сметка: 1011474018

Сумата ще е изплатена в левове и български левове, ако не е посочено друго, в колони ще е изплатена в евро и американски долари на получателят.

Напомняме, че „Дръвнен вестник“ съдържа световни текстове и изображения и не винаги да се използва за битови нужди.

Срефина МИЛАНОВА